

אור דוד

מוקדש
הבה"ח
דוד
צברדלינג ז"ל
בן שלמה זלמן
ושושנה נעמי
הי"ו.

פרשה	כניסת שבת			יציאת שבת			מס' גיליון
	ירושלים	בני ברק	חיפה	ירושלים	בני ברק	חיפה	
נציבים	18:20	18:37	18:29	19:31	19:38	19:32	11

"דבר בעיתו מה טוב" – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבה"ח דוד צברדלינג.

כ"ח אלול: יד ויאמר אלהים יהי מארת ברכיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולמים ושנים: טו והיו למאורת ברכיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן: טז ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: יז ויתן אתם אלהים ברכיע השמים להאיר על הארץ: יח ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך ויבא אלהים ביום טוב: יט ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי:

(בראשית א, יד-יט)

(ע"פ ויקרא רבה כט, א)

[יט עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו:

(תהלים קד, יט)

(כנ"ל)

ז לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו: ח את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו: ט את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו:

(תהלים קלו, ז-ט)

(כנ"ל)

א ופלשתים נלחמים בישראל ויגסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר הגלבע: ב וידבקו פלשתים את שאול ואת בנו ויכו פלשתים את יהונתן ואת אבינדב ואת מלכי שוע בני שאול: ג ותכבד המלחמה אל שאול וימצאם המורים אנשים בקשת ויחל מאד מהמורים: ד ויאמר שאול לנשא כליו שלף חרבך ודקרני בה פן יבואו הערלים האלה ודקרני והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד וינקח שאול את החרב ויפל עליה: ה וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על חרבו וימת עמו: ו וימת שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם כל אנשיו ביום ההוא יחדו: ז ויראו אנשי ישראל אשר בעבר העמק ואשר בעבר הירדן כי גסו אנשי ישראל וכי מתו שאול ובניו ויעזבו את הערים ויגסו ויבאו פלשתים וישבו בהן:

(שמואל א' לא, א-ז)

(ע"פ רש"י שמואל א' א, כב ושולחן ערוך או"ח סימן תק"פ סעיף ב)

מר"ן **בן איש חי** – פרשת נציבים שנה ראשונה.

א. מי שלא ישן בליל ערב ראש השנה יכול לאכול עד עמוד השחר, אבל מי שישן לא יאכל אחר שינה, ורק משקה של קהו"א (קפה) מותר קודם עלות השחר:

ב. אין תוקעין בערב ראש השנה לא ביום ולא בלילה אפילו בביתו, ואם התוקע של הקהל רוצה להרגיל עצמו וצריך הוא לכך יתקע בחדר סגור או בבור. ואין נופלים על פניהם בערב ראש השנה, אבל במנחה שלפניו נופלים ואומרים ודוי דהא בליל ערב ראש השנה אומרים ודוי וסליחות ונהגים לילך בערב ראש השנה על הקברות ולומר בקשות שם, ואל ישים מגמתו נגד המתים אלא יתפלל להשם יתברך שיתן לו רחמים בזכותם, ויכול להשתטח על קבר הצדיק ויאמר הריני מבקש מנפש הצדיק הקבור פה שתתפלל עלי לפני הקב"ה כך וכך, ויזהרו בתפלת מנחה של ערב ראש השנה כי היא תפלה האחרונה (של אותה השנה):

ג. מסתפרין בערב ראש השנה, וטוב להזהר להסתפר קודם חצות, ובעת שמסתפר יכוין להעביר כוחות הדינין, ולקיים מצות הפאות ולובשים לבנים בראש השנה באמונתו ובטחונו בחסדי השם יתברך, והוא ע"פ מה שדרשו רבותינו ז"ל במדרש וכנזכר בלבוש ז"ל, ונוהגין לטבול בערב ראש השנה משום קרי דאפשר שיצא ממנו איזה טיפה בהשתנה ולא אדעתיה, וגם משום טומאה דתשמיש המטה, וגם כדי לקבל הארת קדושת יום טוב של ראש השנה לחיים טובים ולשלום, לכן טבילה ראשונה יכוין בה בשביל טהרה, ושניה יכוין בה לתיקון הכעס, ושלישית למתק הדין והגבורה בחסדים, ורביעית לפשוט מעליו בגדי החול, ויכוין בזה גם כן 'תכלה שנה וקללותיה', וחמישית לקבל עליו הארת קדושת יום הזכרון ויכוין בזה 'תחל שנה וברכותיה' וגם הנשים יהיו זהירות לטבול בערב ראש השנה ואפילו הבתולות, וצריכין לסרוק שערות ראשם תחלה משום חציצה, וכן יבדקו גופם משאר דברים החוצצין, ורק אין צריכין להסיר שיער בית השחי ובית הערוה ועיין במטה אפרים:

ד. אם האיש אנוס שלא יוכל לטבול, ישפוך על גופו תשעה קבין מים (בערך שתיים עשרה ליטר ושש מאות גרם) בהיותו עומד ערום ויבא אדם אחד וישפוך עליו המים מראשו ועד רגליו, ותשעה קבין אלו הם כל קב הוא תל"ב דרה"ם, כי כל קב הוא ארבעה לוגין וכל לוג הוא ק"ח דרה"ם וכנזכר בבית דוד דף קל"ו, ואם אין לו כלי אחד שיכיל כל תשעה קבין יחלקם בשנים או שלש כלים אבל יותר משלשה כלים אין מצטרפין, ויזהר לשפוך השני קודם סיום קלוח הראשון וכן יעשה בשלישי, וכנזכר במשנה פרק ג' דמקואות ועיין שולחן ערוך הגאון רבנו זלמן ז"ל סימן תר"ו ומה שכתב בטורי זהב סימן פ"ח הוא טעות סופר, ואם גם זה אינו יכול לעשות טוב שיטול ידיו ארבעים פעמים, וכך הסדר יערה תחלה על יד ימין פעם אחת ויכוין באות ראשונה של שם ע"ב, וכן פעם אחת על יד שמאל ויכוין גם כן באות ראשונה של שם ע"ב, ועוד יערה פעם שניה על ימין ויכוין באות שניה דשם ע"ב, וכן פעם

שניה על שמאל ויכוין באות שניה וכן על זה הדרך עד עשרה פעמים ויחזור ויערה עשרה פעמים בזה אחר זה על ימין ויכוין בכל פעם באות אחת דעשרה אותיות שם ע"ב ויערה אח"כ עשרה פעמים בזה אחר זה על שמאל ויכוין בהם בעשרה אותיות שם ע"ב על הסדר נמצא סך הכל ארבעים פעמים וכנזכר בספר "אמת ליעקב" נניח ז"ל בקונטרס 'שפת אמת' יעוין שם:

מאורות המגילה – מסכת מגילה דף כז ע"א.

הגמרא מביאה מאמר של רבי יוחנן על ענין הצדקה: **אמר רבי יוחנן משום ר"מ בני העיר שהלכו לעיר אחרת ובזמן שהם בעיר האחרת פסקו עליהן** גבאי אותה העיר שעליהם לתת צדקה, אזי אותם בני עיר נותנין לגבאים את מה שגזרו עליהם. מדובר על גבאים שמטילים מס על בני העיר לצורכי צדקה ויש בכוחם לאכוף כל אחד מבני העיר לתת מה שהטילו עליהם. מכל מקום הם אינם יכולים להטיל מס על אורח השוהה בעיר פחות מ-30 יום (עיין בבא בתרא ח, א, ושולחן ערוך יורה דעה רנו, ה). במקרה שהאורח שוהה פחות מ-30 יום בכל מקרה צריכים לתת כדי שלא יחשדום שאינם נותנים צדקה (רש"י). **וכשהן באין ועומדים לחזור לעיר, הם תובעים מהגבאים את הצדקה שהם נתנו להם, וחוזרים מביאין אותה עמהן ומפרנסין בה עניי עירן ואין לחשוש שיראו כחשודים מלתת צדקה מכיוון שכבר הפרישו את הצדקה ודאי יתנוה (מאירי). תניא נמי הכי שנינו כך גם בבריתא: בני העיר שהלכו לעיר אחרת ופסקו עליהן צדקה נותנין וכשהן באין וחוזרים לעיר שלהם מביאין את אותה הצדקה שנתנו.**

אילן החיים – פירוש הסולם על הזוהר הקדוש, פרשת ויקרא (דפו"י דף י"ח ע"א).

מאמר תקיעת שופר
(שב) ר' אלעזר ור' אבא וכו': ר"א פירוש. ב' גבורות הן, אחת הוא קו שמאל גדולה, אלא סתם גבורה. שהיא המלכות, שהיא ור"א. היו יושבים. אמר ר' אלעזר, ראיתי דו"א, שנקרא יצחק. והשניה היא המלכות, תרועה. ואנו תוקעים כאן, תקיעת תרועה אבי ביום ראש השנה ויום הכפורים, שלא שהיא נבנית מקו שמאל, והיא ג"כ גבורה. תקיעה.
רצה לשמוע התפלה מכל אדם, אלא אם כן וע"כ גבורה דו"א מכנה גבורה גדולה. המלכות פוסקא, פירוש שברים, שהקול נשמע עמד עליו שלשה ימים מקודם, לטהר אותו. מכנה גבורה סתם. והתקיעות בכלל הן כנגד פסקי פסקי. קומטרסא, פירוש תרועה, שהיא שר' שמעון היה אומר כך, בתפלה של אדם ג' קוין, כלומר, לתקן הקו שמאל שהיא דין, מלשון קנטור, שפירושו הכעסה, כי קול הזה שאני מטהרו, מתכפר העולם. וכל שכן עם ב' הקוין הימין והאמצעי, המכונים אברהם התרועה נשמע כמו גערה הכעסה. ח"ש בתקיעת שופר, שלא היה מקבל תקיעת אדם. ויעקב, שהם חסד ורחמים, שה"ס ב' התקיעות פוסקא פסקא, שהשברים עולה לגבורה דו"א. שאינו חכם לתקוע בכונה בסוד התקיעה. א' בראש הסדר כנגד אברהם, וא' בסוף הסדר קומטרסא נחתא, שהתרועה יורדת למלכות. (שג) דתנינן רבי יוסא וכו': שלמדנו, כנגד יעקב, שביניהם נתבשרם ונמתק יצחק חד תקיפא, היינו שברים, שהיא דין קשה. ר' יוסא סבא אמר, אלו התקיעות כסדרם. שהוא קו השמאל.
סדר הראשון כלול מכולם. כלומר שכלול משברים ומתרועה, והסדר הוא, תקיעה, שברים תרועה, תקיעה. סדר השני, תקיעה אחת כנ"ל וצריכים להמתיק את שניהם. וע"כ מלשון קנטור, שפירושו הכעסה, כי קול כסדרו בתחילה, ותקיעה אחת כסדרו בסוף, צריכים ל' סדרים. כי השברים הוא כנגד התרועה נשמע כמו גערה הכעסה. ח"ש וגבורה גדולה, דהיינו שברים, ביניהם. והסדר גבורה הגדולה, התרועה היא כנגד גבורה פוסקא פסקא, שהשברים עולה לגבורה דו"א. הוא, תקיעה, שברים, תקיעה. סדר השלישי סתם. וע"כ בסדר הראשון, אנו כוללים ב' קומטרסא נחתא, שהתרועה יורדת למלכות. הוא, תקיעה אחת מכאן בתחילה, ותקיעה אחת הגבורות יחד, ח"ש, קרמאח כלילא מכלא חד תקיפא, היינו שברים, שהיא דין קשה. מכאן בסוף, וגבורה סתם, שהיא תרועה, וע"כ אנו תוקעים, תקיעה, שברים תרועה, חד רפיא, היינו תרועה שהיא דין רפה. ביניהם. השברים עולה לגבורה, התרועה יורדת תקיעה וסדר השני אנו ממתיקים עם ב' (שד) ובהאי יומא מתעטרסא וכו': וביום למלכות. אחד דין קשה. דהיינו השברים ואחד התקיעות את גבורה הגדולה בלבדה. שהוא הזה מתעטר יצחק, שהוא גבורה וקו שמאל, דין רפה דהיינו התרועה. והרי העמידוהו. שברים, וע"כ אומר, תנינא, חדא כסדרא, והוא ראש האבות. ביום הזה כתוב, פחדו הם עשרה קולות. דהיינו, תשרית תשית תר"ת. וחדא כסדרא, גבורה גדולה ביניהם. דהיינו בציון חטאים. ביום הזה נעקד יצחק, ועקד הם תשעה קולות, כי האחד, שבאמצע סדר שתוקעים תקיעה שברים תקיעה. ובסדר הכל, ושרה מיללת. וקול שופר חזק מאד. אשרי הא', שהוא שברים תרועה, אינו שני קולות הג' אנו ממתיקים עם ב' התקיעות את גבורה חלקו מי שעבר ביניהם. וניצל מהם. א"ר אבא, אלא הוא כלל הכל, כלומר, קול אחד שכולל סתם בלבדה, ח"ש, תליתאחד חד חכא וחד בשביל זה אנו קוראים פרשת עקדת יצחק שנים, וע"כ אין יותר מתשעה קולות. חכא, גבורה ביניהם שאינו אומר כאן גבורה ביום הזה, כי ביום הזה נעקד יצחק למטה

"אביעה חידות מני קדם" חידון לפרשת "נחמיה" (נחמיה פרקים א-ה), על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג.

א.	וזנני, מי היה	ד.	ויש אשר אשר אומרים
ב.	כשהייתי בשושן הבירה	ה.	מה נקוזה כי אנזנו רבים
ג.	על מי אני מתפלל	ו.	את מה אנזנו בונים
ד.	יובם ולילה מפלל	ז.	וילעג סנבלט על היהודים
ה.	ואקום ואמר אל תיראו מפניהם	ח.	כשנזמיה ישב ובכה
ו.	את ה' המה זכרו והלזזו על אוזיכם	ט.	מה הוא עשה

שבת שלום

שלום וברכה

שלום וברכה לכולם, אדוני אלהי ישראל, אדוני אלהי ישראל, אדוני אלהי ישראל

פתרונות ניתן לשלוח לכתובת: or.david.way@gmail.com